

poređenja, one čak i nisu svesne da su eksploatisane. Povratne privredne krize prošlih vremena bile su potpuno nepotrebne i sad im se ne dopušta da se pojave, ali se drugi, isto tako krupni poremećaji mogu pojaviti, i odista se pojavljuju, a da ne ostave političkih rezultata, jer ne postoji način na koji bi se nezadovoljstvo moglo jasno izraziti. Što se tiče problema hiperprodukcije, koji je u našem društvu latentan otkako je razvijena mašinska tehnika, on se rešava putem stalnog ratovanja (vidi Glavu treću), koje je takođe korisno utoliko što moral stanovništva održava na potrebnom stepenu. Stoga bi, s tačke gledišta naših sadašnjih upravljača, jedina istinska opasnost bila u otcepljivanju nove grupe sposobnih, nedovoljno zaposlenih i vlasti željnih ljudi, i porast skepticizma i liberalizma u njihovim redovima. Drugim rečima, problem se tiče vaspitanja. Posredi je problem trajnog uobličavanja svesti kako upravljačke grupe tako i one šire, izvršne grupe koja se nalazi odmah ispod nje. Na svest masa je jedino potrebno uticati negativno.

Imajući ove osnovne podatke pred sobom, lako je zaključiti kakva je, uopšte uzev, struktura okeanijskog društva, makar je čovek i ne poznavao. Na samom vrhu piramide nalazio se Veliki Brat. Veliki Brat je nepogrešiv i svemoćan. Za svaki uspeh, svako postignuće, svaku pobedu, svaki naučni pronalazak, sve znanje, svu mudrost, svu sreću, svu vrlinu, smatra se da potiče direktno iz njegovog vođstva i inspiracije. Velikog Brata nije video niko. On je lice na plakatima, glas na telekranu. Možemo biti manje-više sigurni da on neće ni umreti a već postoji znatna nesigurnost oko toga kad se on rodio. Veliki Brat je ruho u kome se Partija prikazuje svetu. Njegova funkcija je da bude žiža u koju će se sticati ljubav, strah i poštovanje, dakle osećanja koja se lakše mogu imati prema jedinki nego prema organizaciji. Ispod Velikog Brata dolazi Uža partija, čije je članstvo ograničeno na šest miliona, ili nešto manje od dva odsto stanovništva Okeanije. Ispod Uže dolazi Šira partija, koja se, ako za Užu partiju kažemo da je mozak države, može opravdano uporediti s rukama. Ispod nje dolaze zaglupljene mase koje po običaju nazivamo 'prolima', i koje sačinjavaju oko 85 odsto stanovništva. Po našoj ranijoj klasifikaciji, proli su Niži, jer porobljeno stanovništvo ekvatorijalnih zemalja koje stalno prelaze iz ruku jednog osvajača u ruke drugog, nije ni stalni ni potrebni deo strukture.

U načelu, pripadnost ovim trima grupama nije nasleđeno. Teorijski uzev, dete roditelja člana Uže partije ne postaje automatski i samo njen član. Ulaz u članstvo jedne ili druge partijske grane zavisi od rezultata ispita koji se polaže u šesnaestoj godini. Isto tako, nema nikakve rasne diskriminacije, niti izrazitije dominacije jedne oblasti nad drugom. U najvišim redovima Partije mogu se naći Jevreji, crnci, Južnoamerikanci čiste indijske krvi, a oblasni upravljači se uvek uzimaju iz redova stanovništva dotične oblasti. Ni u jednom delu Okeanije stanovništvo nema osećanja da je kolonijalno, da se njime upravlja iz neke udaljene prestonice. Okeanija nema prestonicu, a njen titularni šef je osoba za koju niko ne zna gde se nalazi. Sem što joj je engleski glavna lingua franca a Novogovor zvanični jezik, Okeanija nije ni na koji način centralizovana. Njene upravljače ne vezuje krvno srodstvo nego privrženost zajedničkoj doktrini. Istina je da je naše društvo podeljeno, i to podeljeno veoma strogo, u kategorije koje na prvi pogled izgledaju nasledne. Prelaza iz jedne u drugu kategoriju ima daleko manje nego što je bilo u kapitalizmu, pa čak i u preindustrijsko doba. Između rečenih dveju grana Partije dolazi do izvesne razmene, ali samo u onoj meri koju diktira potreba da se slabići isključe iz Uže partije, a ambiciozni pripadnici Šire partije neutrališu time što će im se dati mogućnost da avanzuju. Proleterima se u praksi ne dopušta da uđu u Partiju. Najobdarenije među njima, one koji bi eventualno mogli postati jezgro nezadovoljstva Policija misli jednostavno izdvaja i likvidira. No ovo stanje stvari nije apsolutno stalno, niti predstavlja stvar načela. Partija nije klasa u starom smislu te reči. Njoj nije cilj da prenese vlast na svoju